

Sygnatura akt VI Ka 629/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **27 września 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Marcin Mierz

Protokolant Dominika Koza

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2019 r.

sprawy **K. M.** ur. (...) w R.

syna F. i B.

obwinionego z art. 92 § 1 kw w zw. z § 16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31.07.2002 r. (Dz. U. nr 170 z późn. zm.)

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 16 maja 2019 r. sygnatura akt II W 738/18

na mocy art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw oraz art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. K. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu obwinionego w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 27 września 2019 r. w sprawie VI Ka 629/19

w zakresie znaczników czasowych 00: 07:09 – 00:13:16

[Sędzia Przewodniczący Mierz Marcin 00:07:13.992] Uzasadnienie. W analizach sprawy, pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia oraz zarzutów i argumentów apelacji obrońcy prowadziła do wniosku, iż apelacja ta na uwzględnienie nie zasługuje, a zaskarżony wyrok jako trafny winien zostać utrzymany w mocy. Sąd Odwoławczy w pełni akceptuje poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, jak również dokonane przez Sąd Rejonowy oceny,

w tym ocenę zachowania obwinionego, jako wyczerpującego znamiona przypisanego mu wykroczenia. Żaden z zarzutów i argumentów apelacji nie okazał się trafny. Wbrew twierdzeniu apelującego sposób oznaczenia miejsc parkingowych, w tym miejsc przeznaczonych dla uprawnionej osoby niepełnosprawnej o ograniczonej sprawności ruchowej widoczny na fotografiach załączonych do akt sprawy oraz na planie sytuacyjnym znajdującym się w aktach, nie pozostawia wątpliwości co do tego, że w miejscu na którym swój samochód zaparkował obwiniony, uprawnione do parkowania były wyłącznie osoby niepełnosprawne o ograniczonej sprawności ruchowej. Dla każdego

przeciętnego kierowcy ocena taka pozostaje wręcz oczywista. Nie jest zatem trafny zarzut apelacji, wedle którego sposób oznakowania miejsca przeznaczanego dla osób niepełnosprawnych o ograniczonej sprawności ruchowej mógł prowadzić do błędnego przekonania, że obwiniony był uprawniony do zaparkowania pojazdu w miejscu w którym zaparkował swój samochód w dniu 24 czerwca 2017 roku. Okoliczność ta pozostaje o tyle jasna w realiach sprawy, że obwiniony zaparkował swój pojazd bezpośrednio pod znakiem, z którego wynika, że

2 miejsca parkowania przeznaczone są dla osób z niepełnosprawnością ruchową. Nie ulega zatem najmniejszej wątpliwości, że obwiniony nie był uprawniony do parkowania w miejscu, w którym zaparkował swój samochód w sposób widoczny na zdjęciach sporządzonych przez strażników miejskich, którzy przybyli na miejsce zdarzenia wezwani przez starszą osobę, która nie mogła zaparkować w tym miejscu. Nie ma podstaw do przyjęcia, że taki sposób parkowania obwinionego mógł stanowić konsekwencję błędnie odczytanego oznakowania. Nie ulega zatem także wątpliwości, że obwiniony nie zastosował się w ten sposób do znaków D-18a oraz tabliczki T-29, znajdujących się w tym miejscu. Sąd I instancji przekonująco odniósł się do wszystkich okoliczności związanych z podnoszonymi przez obwinionego zarzutami w kwestii nieprawidłowego oznakowania miejsc parkingowych dla uprawnionych osób niepełnosprawnych. Sąd Odwoławczy tą argumentację w pełni akceptuje, nie ma potrzeby jej powtarzania po raz kolejny. Kwestia braku konieczności pociągnięcia do odpowiedzialności za wykroczenie z artykułu 92 paragraf 1 Kodeksu wykroczeń, oznaczenia miejsca postojowego dla pojazdu używanego przez uprawnioną osobę niepełnosprawną znakami poziomymi w postaci koperty P-20 oraz symbolu osoby niepełnosprawnej P-24 została przekonująco wyjaśniona w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2017 roku, sygnatura III KK 372/16. Sąd Odwoławczy argumenty Sądu Najwyższego zawarte

w tym orzeczeniu w zupełności akceptuje. Dla egzekwowania prawidłowego parkowania wystarczające pozostawało w tym miejscu i w miejscu zdarzenia oznaczenie miejsca parkingowego znakami pionowymi D-18a i T-29. Powołując twierdzenie przeciwne, obrońca nie wskazał argumentów, które podważyłyby ocenę przedstawioną przez Sąd Najwyższy w powołanym orzeczeniu. Dla skuteczności prawnej znaku pionowego D-18a z tabliczką T-29 nie jest konieczne jednoczesne umieszczenie znaku poziomego P-20, tak zwanej koperty oraz symbolu osoby niepełnosprawnej P-24. Taka teza wynika z powołanego orzeczenia Sądu Najwyższego. Z załączonych do akt sprawy fotografii i dokumentów nie wynika, by tak jak w apelacji twierdzi obrońca w odległości 2 metrów od znaku przy którym zaparkował obwiniony, znajdował się znak D-18 oznaczający miejsca parkingowe dostępne dla wszystkich użytkowników. Znak ten znajduje się wprawdzie na tym parkingu, jednak

w większej odległości, odległości kilku metrów od miejsca, w którym oskarżony zaparkował bezpośrednio pod znakiem wskazującym na miejsce dla osób niepełnosprawnych. Nie ulega przy tym wątpliwości, że niezależnie od usytuowania tego znaku, parkowanie bezpośrednio pod znakiem D-18a z tabliczką T-29 oznaczającymi miejsca parkingowe przeznaczone dla określonej kategorii osób niepełnosprawnych, tak jak uczynił to obwiniony, jest zachowaniem wyczerpującym znamiona niestosowania się do tego znaku. Fakt znajdowania się innego znaku w pewnej odległości oceny tej nie zmienia. Ponadto rację ma Sąd I instancji, gdy wskazuje, iż usytuowanie w miejscu zdarzenia znaków oznaczających miejsca parkingowe zarówno dla uprawnionej osoby niepełnosprawnej jak i znaku oznaczającego ogólnodostępne miejsca parkingowe, nie pozostawia wątpliwości, iż 2 miejsca znajdujące się bezpośrednio przy znaku D-18a z tabliczką T-29 to miejsca parkingowe dla uprawnionej osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej, czyli miejsca w których obwiniony nie był uprawniony do zaparkowania swojego pojazdu. Usytuowanie znaków pionowych na miejscu zdarzenia nie pozostawia dla przeciętnego kierowcy wątpliwości, że miejsce bezpośrednio przy znaku D-18a z tabliczką T-29 przeznaczone było wyłącznie dla uprawnionych osób niepełnosprawnych o ograniczonej sprawności ruchowej. Obwiniony, pomimo, że posiada orzeczenie o niepełnosprawności, nie należy do kategorii osób

z ograniczoną sprawnością ruchową. Z tych wszystkich względów apelację obrońcy nie można było uwzględnić, Sąd zatem utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, zasądził na rzecz obrońcy należne mu koszty z tytułu pomocy prawnej udzielonej...

Zatwierdzono transkrypcję dnia 9 października 2019 roku